

Народився 22 жовтня 1928 р. у с. Глибоке Холмського повіту (зараз — це територія Польщі). У 1941 р. був зарахований до другого класу Холмської української гімназії. У 1944 р. родину Мельничуків переселили до с. Личків Магдалинівського району Дніпропетровської області, а в 1945 р. вона переїхала до с. Боратин Луцького району на Волині.

Протягом 1948–1953 рр. Веніамін Мельничук навчався на будівельному факультеті ЛПІ. Після вишу працював у Дрогобицькому обласвтошляху, а в 1959 р. перейшов до проектно-кошторисного бюро нафтової та газової промисловості Станіславського (згодом — Львівського) раднаргоспу, де обіймав посади старшого інженера, начальника відділу, начальника бюро. Водночас здобував другу вищу освіту на заочному факультеті ІФНГу.

У 1966 р. В. К. Мельничук був переведений на посаду головного інженера Українського науково-дослідного і проектного інституту з видобутку нафти, а в 1972 р. — призначений директором цієї установи. За результатами своєї наукової діяльності у 1974 р. у Москві захистив кандидатську дисертацію.

Веніамін Купріянович дбав про становлення і розвиток інституту. Спочатку в його штаті нараховувалося лише 87 працівників, установа не мала власного приміщення. На кінець 1991 р. тут працювало майже 2 тис. осіб, із них близько 100 — доктори і кандидати наук. Упродовж 25 років за рахунок державного фінансування було збудовано два десятиповерхових та два п'ятиповерхових корпуси в Києві і одне п'ятиповерхове приміщення у Дрогобичі.

Фахівці УкрНДІПНВу займалися обслуговуванням нафтовидобувної промисловості України, Білорусі та Прибалтійського регіону, науковці і фахівці долучалися до вирішення питань нафтовидобування у Західному Сибіру, Казахстані (у Міністерстві нафтової промисловості СРСР інститут був головним у просуванні будіве-

Народився 9 червня 1951 р. у м. Надвірна Івано-Франківської області. Протягом 1968–1973 рр. навчався на геологорозвідувальному факультеті ІФНГу, де опанував спеціальність «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ» і отримав кваліфікацію гірничого інженера-геолога.

Після закінчення вишу в 1973–1974 рр. П. М. Мельничук працював техніком-геологом, геологом у тресті «Азнефтегеофизразведка» (м. Баку). З 1974 до 1988 р. обіймав посади геолога, старшого геолога у Кримському ГПУ, ВО «Чорноморнафтогазпром» (м. Сімферополь). Упродовж наступних двох років він був старшим геологом СП «Вьетсовпетро» (В'єтнам), де брав участь у розвідці та дослідно-промисловій розробці нафтового родовища Білий Тигр у Південно-Китайському морі.

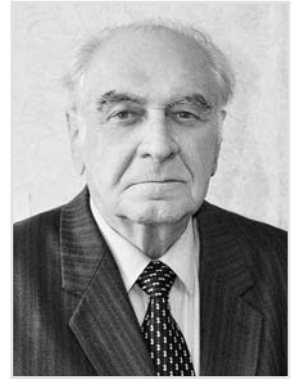
Повернувшись в Україну, Петро Миколайович почав працювати у ДАТ «Чорноморнафтогаз», де пройшов шлях начальника геологічного відділу, головного геолога, начальника департаменту геологорозвідувальних робіт та розробки родовищ. Це підприємство займається пошуками і розвідкою родовищ нафти та газу на шельфі Чорного й Азовського морів, облаштуванням родовищ, видобуванням вуглеводнів, транспортуванням і підземним зберіганням газу.

П. М. Мельничук брав участь у підготовці геологічних обґрунтувань, проектуванні геологорозвідувальних робіт на морі та відкритті газових, газоконденсатних родовищ, серед яких Одеське, Безіменне, Штормове, Північно-Булганацьке, Східно-Казантипське, нафтового родовища Субботіна.

У 2004 р. Петро Мельничук закінчив аспірантуру ІФНТУНГу. Наступного року він захистив кандидатську дисертацію на тему «Особливості геологічної будови і перспективи нафтогазоносності нижньокрейдяних відкладів північно-західного шельфу Чорного моря». До кола його наукових інтересів належить аналіз

Мельничук Веніамін Купріянович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері видобування
нафти, управлінець

льної індустрії). Крім того, у розгляді й вирішенні профільних питань він співпрацював зі спеціалістами нафтовидобувної промисловості зарубіжних країн. Веніамін Купріянович був у відрядженнях у Німеччині, Польщі, Румунії, Болгарії, Чехословаччині, Югославії, Норвегії, Фінляндії, Іраку, Сирії, Китаю, Індії, Канаді, на Кубі.

У 1993 р. В. К. Мельничук звільнений із посади директора інституту (за віком), але продовжував працювати заступником директора із зовнішньоекономічної діяльності. У процесі приватизації установи і створення на її базі у 1995 р. акціонерного товариства відкритого типу «Український нафтогазовий інститут» Веніамін Купріянович став головою правління — генеральним директором інституту. У 2003 р. вийшов на пенсію.

Член-кореспондент Академії гірничих наук України. Нагороджений орденом Дружби народів, чотирма медалями «За трудову відзнаку», Почесною грамотою Президії ВР УРСР.

Помер 16 листопада 2012 р.

Мельничук Петро Миколайович

Кандидат геологічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері геології та
розробки морських
нафтогазових родовищ

геолого-геофізичних напрямків геологорозвідувальних робіт на шельфі Чорного й Азовського морів. Він займався організацією досліджень і брав безпосередню участь у складанні довго- та короткотермінових програм з освоєння вуглеводневих ресурсів української частини акваторії.

З 2012 р. працює заступником начальника служби геології та розробки родовищ Управління видобутку газу ДАТ «Чорноморнафтогаз». Налагоджує геологорозвідувальні роботи, зокрема у межах співпраці з іноземними інвесторами.

За період своєї виробничої діяльності опублікував 48 наукових праць та статей, присвячених проблемам геологорозвідувальних робіт на шельфі Чорного й Азовського морів, підготовки програм освоєння вуглеводневих ресурсів та забезпечення розвіданими запасами нафтогазовидобувної галузі Криму.

П. М. Мельничук — член Спілки геологів України. Нагороджений медаллю «Почесний розвідник надр», Почесною грамотою Кабміну України. Він — заслужений працівник промисловості АР Крим.